కథా కౌముది

అపూర్వచిత్ర (సినీ నిర్మాణ సంస్థ) సహకారంతో కౌముది - రచన నిర్వహించిన కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ.

మనసు చూడ తరమా!

జి.ఎస్.లక్ష్మి

"ఏంటమ్మా ప్రపంచం మునిగిపోతున్నట్టు అలా కూరున్నావ్?"

ఎవరో కొత్త మనిషిని చూసినట్టు కూతుర్ని చూసింది యశోద. తల్లి చూపులని అర్ధం చేసుకోలేక "ఏంటో ఈ మధ్య నీకు చాదస్తం ఎక్కువైపోతుంది" అనుకుంటూ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది ఉదయ. వెడుతున్న కూతుర్ని చూసి "ఈ పిల్ల ఇలా తయారవడానికి తను ఎంతవరకూ కారణ"మని ఆలోచనలో పడింది యశోద.

ఆ ఆలోచనల వేడికి యశోదకి మనసంతా ఆందోళనగా తయారైంది. మనసుకి నచ్చింది బుద్ధికి నచ్చటం లేదు. బుద్ధి చెప్పింది మనసొప్పుకోవడం లేదు. ఈ రెండింటినీ ఎలాగొలాగు సమన్వయపరిచి తనలోని భావాల్ని మాటల్లో చెపితే కూతురిలా తీసిపడేస్తోంది. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి. స్తబ్దమైన మనసుతో అలా కూర్చుండిపోయింది యశోద.

జీవితంలో తోడుంటే ఉండే నిండుదనం ఈ ఒంటరి బతుకుల్లో ఉండదని ఇంతంత చదువులు చదువుకున్న ఈ కాలం పిల్లలకి ఎందుకు తెలీట్లేదో ఆమెకి అర్ధం కావటంలేదు.

అనురాగానికి ఆవగింజంతయినా ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా చదువు, కెరియర్ చుట్టూ పరిగెడుతున్న ఇప్పటి యువతని తన కూతురిలో ప్రత్యక్ష్యంగా చూస్తోంది యశోద.

ఇంజనీరింగ్ పూర్తయి ఉద్యోగంలో చేరేవరకూ అసలు ఉదయమీద ఏ విధమైన కంప్లైంట్లూ లేవు. చదువులో చురుగ్గా ఉండేది. చెప్పిన మాట వినేది. యశోద ఏ బట్టలు తెస్తే అవి బాగున్నాయని మురిసిపోతూ వేసుకునేది. తల్లి చేసిపెట్టినవన్నీ ఇష్టంగా తినేది. స్నేహితులు ఉన్నా అది కాలేజీ వరకే పరిమితం. ఎక్కడికెళ్ళాలన్నా అమ్మా, నాన్నలతోనే వెళ్ళేది. అసలు చుట్టుపక్కాలందర్లోనూ "మంచిపిల్ల" అని సర్టిఫికెట్ తెచ్చుకున్నది ఉదయే.

ఇంజనీరింగు అయ్యేటప్పటి ఇరవైయొక్క ఏళ్ళు. అంత తొందరగా పెళ్ళెందుకులే అనుకునో, పెళ్ళి సంబంధాలు చూసినా కుదిరేదాకా అనుకునో, కాంపస్ ఇంటర్వ్యూలో సెలక్టయి ఉన్న ఊళ్ళోనే ఉద్యోగం రావడం వల్లనో ప్రస్తుతం రోజులు అల్లాగే ఉన్నాయనుకునో కారణం ఏదైతేనేం ఉదయ ఉద్యోగంలో చేరడానికి మూర్తి, యశోదా ప్రోత్సహించేరు.

ఆ సమయంలో ఉదయని తనెందుకు ప్రోత్సహించిందా అన్న ఈ పాయింట్ దగ్గరే యశోద ఆలోచిస్తోంది.

ఆ వయసులో ఉదయకి చాలా సంబంధాలొచ్చాయి. వాళ్ళకి ఎలాంటివారు కావాలంటే అలాంటి వారిని ఎన్నుకునే అవకాశాలు చాలా ఉన్నాయి. కానీ తనంతట తనకు తనమీద మనసులో ఉన్న ఏదో అసంతృప్తి తన కూతుర్ని ఉద్యోగంలో చేర్పించిందా అన్నదే యశోద ఆలోచన.

యశోద కూడా పోస్ట్ గ్రేడ్యుయేషన్ చేసింది. ఉద్యోగం చెయ్యాలని చాలా కోరికగా ఉండేది. కానీ మూర్తి ట్రాన్స్‌ఫర్లంటూ ఊళ్ళు తిరుగుతుండడం వల్ల ఆ సర్దుబాటుల్లోనే ఆమెకి సరిపోయింది. మూర్తి మంచివాడే కానీ తనకంటూ సంపాదన లేకపోయినప్పుడు ఖర్చు పెట్టిన ప్రతిపైసాకీ మూర్తికి సమాధానం ఇచ్చుకోవలసిరావడం అన్నది యశోదకి బాధ కలిగించేది. అటువంటి పరిస్థితి కూతురుకి రాకూడదని చిన్నప్పటినుంచీ ఉదయని బాగా చదువుకోవాలనీ, తన కాళ్ళమీద నిలబడాలనీ నూరిపోసింది. అందుకే ఉదయ ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు ఉదయకన్నా యశోదే ఎక్కువగా సంతోషించింది.

అలా స్వతంత్రంగా బతకమని చెప్పడమే తను చేసిన తప్పా అని ఇప్పుడాలోచిస్తుంటే కాదనే తోస్తుంది యశోదకి. ఎందుకంటే ఉద్యోగం చేసిన మూడేళ్ళు కూడా ఉదయలో ఏం మార్పులేదు. పొద్దున్న ఆఫీస్‌కి వెళ్ళడం సాయంత్రం ఇంటికి రావడం. అంతే. మూర్తి కూతురి డబ్బు ఎప్పుడూ ఆశించలేదు కనక వచ్చిన జీతం వచ్చినట్టు తల్లి చేతిలో పెట్టేది. యశోద కూడా ఆ డబ్బుని రెండు మూడు నెలలు అలా ఉంచి కాస్త మొత్తమయ్యాక తీసి కూతురికి మెడలోకో, చేతులకో ఏదో ఒకటి కొనేది.

అదిగో సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే యశోదలో కూడా కూతురు తెస్తున్న డబ్బుకి ఒక హంకారపు పొర లేచింది.

ఇప్పుడు ఆలోచిస్తుంటే అక్కడే తన ఆలోచనలు బుద్ధి చెప్పినట్టు వినకుండా మనసుకి లొంగిపోయాయేమో అని యశోదకి అనిపించింది.

ఉదయ ఉద్యోగంలో చేరిన రెండేళ్ళ తర్వాత సంబంధాలు చూడడం మొదలుపెట్టారు. ఇరవైనాలుగేళ్ళ అమ్మాయి. ఒక్కతే కూతురు. మంచి వయసు. చూడముచ్చటగా ఉంటుంది. చదువూ, ఉద్యోగం బాగున్నాయి. ఈ కారణాల వల్ల మంచి సంబంధాలు చాలానే వచ్చాయి.

ఎవరి పిల్ల వాళ్ళకి ముద్దు. యశోద, మూర్తికూడా ప్రతి సంబంధాన్నీ భూతద్దంలో చూడడం మొదలుపెట్టారు. అవికాక వీళ్ళ కోరికలు వీళ్ళకున్నాయి. జాతకాలు కుదరాలి. పిల్లవాడి కుటుంబం మంచి స్థితిలో ఉండాలి. చదువు బాగుండాలి. వయసు తేడా రెండేళ్ళకి మించి ఉండకూడదు. ఉదయ ఉద్యోగం చెయ్యడానికి అభ్యంతరం చెప్పకూడదులాంటివి.

ఇంకా వీళ్ళు సంబంధాలు చూస్తూనే ఉన్నారు. ఉదయ ఎంట్రెన్స్ రాసి ఎం.బి.ఎలో సీటు తెచ్చుకుంది. మంచి కాలేజి. రెండేళ్ళు ఎంతలో గడుస్తాయిలే అయినా ఇంకా పాతికేళ్ళు కూడా లేవు. మంచి సంబంధం చూద్దామన్నా వయసుకు తగ్గ పెళ్ళికొడుకు మంచి పొజిషన్‌లో ఉన్నవాడు ఉండాలికదా అనుకున్న తల్లితండ్రుల మాటని నిజం చేస్తూ ఆ ఎమ్.బి.ఎ డిగ్రీ కూడా తెచ్చేసుకుంది. చదివినది మంచి కాలేజ్ అవడంవల్లా అందులోనూ టాప్‌లో రావడం వల్లా ఇంకా చదువు పూర్తవకుండానే పెద్ద కంపెనీలో మంచి పొజిషన్ ఆఫర్ వచ్చింది. ఇంకనేం అందరికీ సంతోషమే.

అప్పుడు మళ్ళీ సంబంధాలు చూడడం మొదలు పెట్టారు మూర్తీ, యశోదా. అదిగో అప్పుడే వచ్చింది చిక్కంతా.

ఈ రెండేళ్లలో ఉదయ ఆలోచనల్లో మార్పొచ్చింది. వ్యక్తిత్వం రూపు దిద్దుకుంది. చదివిన చదువు ఆమెకి అమ్మా, నాన్న చెప్పినదానికి బుర్రూపకుండా స్వతంత్రంగా, తార్కికంగా ఆలోచించడం నేర్చుకుంది. తన జీవితభాగస్వామిని ఎంచుకోవడంలో ఎటువంటి తప్పటడుగులు వెయ్యకూడదో తెలుసుకుంది. ఉదయలో మార్పు ఎంతలా వచ్చిందంటే.

ఆమె ఆహారపుటలవాట్లు మారాయి. అమ్మ వండిన ప్రతిదానికీ వంకలు పెట్టడం వచ్చింది. వేసుకునే బట్టల తీరు మారింది. ప్రతీదీ "బ్రాండెడ్" కావాలి.

బైటకెడదామంటే ఇదివరకులా చుట్టాలింటికి కాకుండా బౌటింగ్ అంటుంది. సైట్ సీయింగ్ అంటుంది. రిసార్ట్స్ అంటుంది. లైఫ్‌ని ఎంజయ్ చెయ్యాలంటుంది. ఇంట్లో కన్నా బైటే బాగుందంటుంది.

కారు కొత్త మోడల్ రాగానే మార్చాలంటుంది. ఎక్కడికి వెళ్లాలో, ఎక్కడికి వెళ్లక్కర్లేదో, ఎంత ఆలస్యంగా వెళ్లాలో, ఎంత మూతి బిగించుకుని గంభీరంగా ఉండాలో, మాట మాట్లాడినా మొహంలో భావం కనిపించకుండా ఎంత జాగ్రత్తపడాలో, నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు ఎంత నాజూకుగా తినాలో అన్నీ నేర్చుకుంది.

ఎవరైన ఇంటికొస్తే ముందు వాళ్ళు ఎంత ఖరీదైన కారులో దిగేవారో చూసేది. వాళ్ళు కట్టిన బట్టలు, పెట్టిన నగలు, మాట్లాడిన మాటలు అన్నింట్లోనూ లోపాలే వెతికేది. యశోద, మూర్తి తీసుకొచ్చిన ప్రతి సంబంధంలోనూ ఏదో ఒక లోపం వెతికి పట్టుకుని తిప్పికొట్టేది. ప్రతిదానినీ డబ్బుతో కొలవడం నేర్చుకుంది.

అదిగో అక్కడే యశోదకి భయం పట్టుకుంది. ఇన్నాళ్లూ కూతురి మీదున్న అలవిమాలిన ప్రేమతో ఉదయ అందర్నీ వెక్కిరిస్తుంటే దానికి తగ్గట్టే నవ్వుతూ కూతుర్ని ప్రోత్సహించింది.

కానీ ఎప్పుడైతే ఒక్కసారి యశోద బుద్ధికి కూతురు అందర్నీ వెక్కిరించే వెక్కిరింపులు స్థాయి దాటాయనిపించిందో వెంటనే ఆమె బుద్ధి మేల్కొంది. అంతే అప్పట్నుంచీ కూతుర్ని కూతురిలా కాకుండా ఎవరో వేరే మనిషి మాట్లాడుతున్నట్టు వినడం మొదలుపెట్టింది. ఎప్పుడైతే యశోద బుద్ధి పనిచెయ్యడం మొదలుపెట్టిందో అప్పుడే కూతురిలో కొత్తగా ఏర్పడింది ఆత్మవిశ్వాసం కాదనీ, అతిశయమనీ ఇంకా పచ్చిగా చెప్పాలంటే అహంకారమనీ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసింది. దాంతో ఇంక ఈ పిల్లకి పెళ్లిచెయ్యగలనా అన్న భయం యశోదని వణికించేసింది.

"ఏంటమ్మా ఇంకా అలాగే కూచున్నావ్. ఆకలి దంచేస్తోంది కానీ. ఆ దిక్కుమాలిన ఆలోచన్లాపి కాస్త తినడానికేవైనా పెట్టు"

ఎంతో మృదువుగా మాట్లాడే ఉదయ ఇలాంటి భాష ఎప్పుడు నేర్చుకుందా అని ఆలోచిస్తూ యశోద మూర్తికి, ఉదయకి డైనింగ్ టేబుల్ మీదున్న కంచల్లో అన్నం వడ్డించసాగింది.

"ఏంటి ఇవాళా అన్నమేనా? అమ్మా నువ్వింకా ఎప్పుడు నేర్చుకుంటావ్? నీలాగే నన్ను పిప్పళ్లబస్తాలా చెయ్యాలనా? కాస్త పుల్కాలు చెయ్యొచ్చుగా."

ఉదయ మాటలకి అన్నంలో కూర కలుపుకుంటున్న మూర్తి గబుక్కున ఆపేసాడు.

"నాకొద్దులే ఆ పెరుగూ అన్నం తింటే శుభ్రంగా నిద్రొస్తుంది తప్పితే బ్రైన్ షార్ప్‌గా పనిచెయ్యదు. ఎన్నిసార్లు చెప్పిన మళ్లీ ఆ అన్నమే వండుతావేంటమ్మా" అంటూ మొబైల్ ఫోన్ తీసి రెస్టారెంట్‌కి ఫోన్ చేసి పుల్కాలు, రెండు రకాల కూరలూ హోమ్ డెలివరీ ఇమ్మని ఆర్డర్ చేసి, లాప్‌టాప్ తెరిచి మెయిల్ చూసుకోడం మొదలుపెట్టింది.

మూర్తి, యశోద ఒకళ్ల మొహం ఒకళ్లు చూసుకున్నారు. కలుపుకున్న అన్నం తినాలో మానాలో మూర్తికి తెలీలేదు. ఎదుటి మనిషి తింటున్న దానిని "ఛీ" అనే కుసంస్కారం తన కూతురిలో చూస్తుంటే మూర్తికి నోటమాటరాలేదు. తనకన్నా ఎక్కువ కూతురు సంపాదిస్తున్నందుకు ఎంతో పొంగిపోయిన ఆ పితృహృదయం ఆ సంపాదనే ఆమెలో నింపిన అతిశయానికి కుంగిపోయాడు.

దీని గురించి ఉదయతో వాదించడమంటే బురదలో రాయేసినట్టు, మూర్ఖులతో చర్చించినట్టేనని అతనికి బాగా అర్థమైంది. అందుకే మౌనంగ ఉండిపోయాడు.

కానీ యశోద అలా ఉండలేకపోయింది. చేస్తున్న వడ్డన ఆపి ఉదయ ఎదురుగా కూర్చుంది. దెబ్బతగిలిన కూనలా అల్లల్లాడుతున్న మనసుని అదిమిపెట్టి బుద్ధిని అనుసరించి ఉదయతో తర్కానికి దిగింది.

"ఏంటే నీ ఉద్దేశం? మేం తినే తిండి నీకంత అసహ్యంగా కనిపిస్తోందా. మొన్నటిదాకా నువ్వు తిన్నదీ అదే" తల్లి మాటలకి విసుగ్గా సమాధానమిచ్చింది ఉదయ.

"అదే నా ఖర్మనుకుంటున్నాను. మా గ్రూపులో కొంతమంది పేరెంట్స్‌ని చూడు. వాళ్లు చిన్నప్పట్నించి పిల్లలకి కార్న్ ఫ్లాక్స్, బ్రెడ్, ఛీజ్, జ్యూస్, జామ్ లాంటి వన్నీ పెట్టడం వల్ల వాళ్ల బ్రైన్ ఎంత షార్ప్‌గా పనిచేస్తోందో నాకన్నా చిన్నవాళ్లైనా సరే నాకన్నా గొప్ప ఐడియాలొస్తుంటాయి. ముందు తనకేం కావాలో అది తీసుకునేవాళ్లు కెరియర్‌లో ముందుకి దూసుకుపోతున్నారు. అలాంటివేమీ మీరు చెప్పలేదు కనకే నేను నా కెరియర్ లో ఎంత వెనకబడిపోయేనో తెల్సా."

ఎదురు దాడికి దిగిన ఉదయని చూసి యశోద నిర్ఘాంతపోయింది. కానీ ఆవేశాన్ని అదుపులో పెట్టుకుంటూ.

"సరే మాకు పెంచడం తెలీలేదు. కానీ ఈ మధ్య నువ్వు నలుగురితో తిరుగుతూ చాలా నేర్చుకున్నావు కదా. అందులో అమ్మానాన్నల మాటలు వినొద్దని ఎవరైనా చెప్పారా?" అంది.

"నేనెప్పుడు మీమాట వినలేదు. విన్నాను కనకనే ఇంకా ఎంతో ఎత్తులో ఉండాల్సినదాన్ని ఇక్కడే పడికొట్టుకుంటున్నాను."

"ఏం విన్నావ్? అంత మంచి సంబంధమని చెపుతుంటే దానిక్కూడా నువ్వు వంకలే పెడుతున్నావ్"

పకపకా నవ్వేసింది ఉదయ.

"ఏదీ నిన్న నువ్వు చెప్పిందా? వాడితో మాట్లాడేను కదా వాడుత్త యెస్ ఫాదర్ టైపమ్మా"

యశోదకి కోపం ఉవ్వెత్తున లేచింది.

"తండ్రి చెప్పిన మాట వింటే తప్పేంటి?"

"ఎన్నాళ్లు వింటాడమ్మా. ఈ రోజుల్లో మూడేళ్ల పిల్లాడు వింటంలేదు. ముప్ఫైయేళ్లొచ్చాక మా డాడీ మీతో మాట్లాడమన్నారండీ. అంటే ఏమనుకోవాలీ"

"అది అతని సంస్కారమనుకోవాలి. పెద్దలకిస్తున్న గౌరవం అనుకోవాలి"

"ఏంకాదు. స్వంత అభిప్రాయాలేవీ లేనివాడనుకోవాలి. రేపొద్దున్న సినిమా కెళ్లాలన్నా మా నాన్న నడిగొస్తానంటాడు."

"పోనీ మొన్న పేపర్లో చూసింది బానే ఉందికదా"

"అతను నా కన్నా ఏకంగా నాలుగేళ్లు పెద్దవాడమ్మా. నాలాగ మెరిట్ స్టూడెంట్ కాదు. యావరేజ్ అన్నమాట"

"పోనీ ఆ మేరేజ్ బ్యూరోవాళ్లు చెప్పిందానికేవంటావ్"

"అతను పనిచేసే కంపెనీ చాలా చిన్నదమ్మా"

యశోద ఊరుకోలేకపోయింది.

"అసలు నాకోసంగతి అర్థం కావట్లేదు. చెప్పు. చదువులో, పొడుగులో, ఉద్యోగంలో అన్నింటిలో నీకన్నా ఎక్కువుండాలి. కానీ వాడెక్కడ మొగుడనే జులుం చెలాయిస్తాడోనని నీ భయం. పోనీ నీకన్నా తక్కువ చదివినా, చిన్న కంపెనీలో చేస్తున్నా నీకు పనికిరావట్లేదు. మరింకెలా కుదుర్తుందే నీకు సంబంధం?"

తన మనసుని అద్దంలో చూసినట్టు చదివేసిన అమ్మ తెలివికి తెల్లబోయింది ఉదయ. దానిని కప్పిపెట్టుకుంటూ.

"అబ్బ ఇవాళ నువ్వీ పిచ్చిగోల మొదలుపెట్టేవేంటీ?" విసుక్కుంది ఉదయ.

"పిచ్చిగోల కాదు. సైన్స్ కూడా చెప్తోంది. ముప్ఫై దాటాక పిల్లల్ని కనడం కష్టం డాక్టర్లు చెపుతున్నారు. "ఇలాగైన ఒప్పించొచ్చని చెప్పింది యశోద.

"అమ్మా మెడికల్ సైన్స్ చాలా అడ్వాన్స్ అయింది. ఈ రోజుల్లో యాభైయేళ్లొచ్చేక కూడా హాయిగా పిల్లల్ని కనొచ్చు." నవ్వుతూ తల్లి మాటల్ని తీసిపడేసింది ఉదయ.

"అంటే ఇలా ఇంకా ఎన్నాళ్లు సంబంధాలన్నీ తిప్పికొడతావ్? నీకంటూ ఒక కుటుంబం ఏర్పాటు చేసుకోవాలని లేదా?"

"ఎందుకులేదు. కానీ అన్నీ నచ్చాలి కదా. అభిప్రాయలు, అభిరుచులు కలవనివాళ్లని చేసుకుని తర్వాత బాధపడే బదులు ముందే అన్నీ కనుక్కుని చేసుకోవచ్చుకదా"

యశోద వెంటనే అంది. "ఎలా కలుస్తాయే ఇద్దరి వ్యక్తుల అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూను. ఒక ఇంట్లో పుట్టి, ఒక్కచోటే పెరిగిన అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్ల అభిప్రాయాలే ఒకలా ఉండవుకదా. మరి వేరె వేరే పరిస్థితుల్లో పెరిగినవాళ్లని ఎలా కలుస్తాయి?"

"అంటే ఏమీ కలవకుండానే పెళ్లి చేసుకుని మీ అందరిలాగా పోట్లాడుకుంటూ ఉండాలా?" విసురుగా అదిగింది.

"మాలాగ పోట్లాడుకోకూడదనే మిమ్మల్ని ఇంతింత చదువులు చదివింది. ఆ చదువుని మీరు కేవలం డబ్బు సంపాదించుకుందుకే ఉపయోగించుకుంటున్నారు. ఇలా బైట తిరగడం వల్ల మీకు ఎదుటి మనిషితో ఎలా మాట్లాడాలో, ఎలా పనులు చేసుకోవాలో అన్నీ తెలుస్తున్నాయి. ఆ పద్ధతి లోనే మీ సంసారాన్ని పోట్లాటలు లేకుండా స్వర్గంలా చేసుకునే సామర్థ్యం మీలో ఉంది. ఏదైనా సంబంధాన్ని వద్దంటే దానికి సరైన కారణం ఉండాలి. ఆ అబ్బాయి తాగుబోతు అవకూడదు. తిరుగుబోతు అవకూడదు. అంతే కానీ ఇలా పిచ్చి పిచ్చిగా ఆలోచిస్తే ఇంక నీకు పెళ్లవడం కష్టమే" విసురుగా అంది యశోద.

"హమ్మయ్య ఎంత మంచిమాట చెప్పావ్. హాయిగా ఇలాగే ఉంటాను"

కూతురి వితండవాదానికి యశోదకి ఏం చెప్పాలో తెలీలేదు. కాలికేస్తే మెడకేస్తోంది. మెడకేస్తే కాలికేస్తోంది. సహాయానికి రమ్మన్నట్టు మూర్తివైపు చూసింది. మూర్తి ఇంక మాట్లాడవద్దన్నట్టు సైగ చేసి అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత మనసు కాస్త నెమ్మది చేసుకుని మూర్తితో మాట్లాడింది యశోద.

"మనం ఉదయని సరిగ్గా పెంచలేకపోయామేమోనండీ"

"అంటే"

"చిన్నప్పట్నించీ దాన్ని చుట్టాలిళ్లకీ, స్నేహితులిళ్లకీ తీసికెళ్లకుండా చదువూ చదువంటూ అందులోనే మునిగిపోయేలా చేసాం.

ఒక్కతే అవడం వల్ల దానికి కావల్సినవన్నీ కష్టం లేకుండా నిమిషాల్లో దానికాళ్ల దగ్గర తెచ్చిపెట్టాం. వీటన్నింటివల్లా దానికి డబ్బు పెడితే ఏదైనా వచ్చేస్తుందన్న ధోరణి వచ్చేసింది. దేన్నైనా ఇంకోళ్లతో పంచుకుంటే ఉండే ఆనందం ఏంటో దానికి తెలీకుండాపోయింది."

"కానీ ఈ చదువులు కూడా అలాగే ఉన్నాయికదా ప్రిపరేషన్ కాస్త తగ్గినా వెనకబడిపోతారు. మరి ఆ కాస్త టైములోనె చుట్టాలు, తిరగడాలు అంటే ఎలాగ"

"కానీ జీవితంలో స్థిరపడడమంటే చదువూ, ఉద్యోగమే కాదుకదా. ఆడవాళ్లకైనా, మగవాళ్లకైనా ఒక కుటుంబం ఏర్పరచుకున్నప్పుడే కదా స్థిరపడడం అంటాం"

"కాని ఆ కుటుంబాన్ని ఏర్పరచుకోడంలో కూడా మనకి కావల్సినట్టు, నచ్చినట్లుగా చేసుకోవాలీ అంటే ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి చదువులూ, ఉద్యోగాలూ ఉండితీరాలి యశోదా"

"నిజమే కానీ పెళ్ళంటూ చేసుకుంటూ ఈ ఆడవాళ్ల కెరియర్ సెకండరీ అయిపోతుంది. అతనికెక్కడ జాబ్ వస్తే అక్కడికి వెళ్లాలి. ఇప్పటిక్కూడా ప్రపంచం మొత్తం మీద కుటుంబాన్ని పోషించాల్సింది మగవాడేకదా"

"అదిగో సరిగ్గా అక్కడే వస్తోంది చిక్కంతా. మగవాళ్లతో సమానంగా చదువుకుని, ఒకొక్కసారి అంతకన్నా ఎక్కువగనే తెలివితేటలున్న ఆడపిల్లలు ఇక్కడే పెళ్లంటే కాస్త ఆలోచిస్తున్నారు. అప్పటికే వ్యక్తిత్వం ఏర్పడిపోయిన వాళ్లకి మొగుడు దానిని ఎక్కడ అంగీకరించడోనని భయం."

"అన్నీ ముందే మాట్లాడుకుంటున్నారు కదండీ. ఇదివరకులా పెళ్లాలు మేం చెప్పినట్టే వినాలని మగపిల్లలెవరూ అనడంలేదు. అదీకాక మొన్న ఏదో పేపర్‌లో చూసాను. ఇప్పుడు పెళ్లివయసున్న మగపిల్లల నంబర్ ఆడపిల్లల నంబర్ కన్నా ఎక్కువుందిట. అందుకని ఆడపిల్లల డిమాండ్స్ అన్నీ మగపిల్లలు ఒప్పుకుంటున్నారుట. ఇన్నిరకాలుగా అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు ఇలా ప్రతివాళ్లకీ ఏదో వంక పెడుతుంటే ఎలాగండీ"

"చూడు యశోదా, నువ్వు టెన్షన్ పడకు. దేనికైనా టైం రావాలి అంటూంటారు. అలా టైమ్ వచ్చేటప్పటికి అల్లుడు గుమ్మం ముందుకొచ్చి తలుపుకొడతాడు చూడు"

మూర్తి నవ్వులాటగా తేల్చేయబోయాడు.

"ఆ సమయం ఎప్పుడు వస్తుంది అని?"

"ఆ సంగతీ అడిగానండీ సిద్ధాంతిగారిని ఆ టైం ఎప్పుడు వస్తుంది అని"

"ఏవన్నారు?" మూర్తి ఆతృతగా అడిగాడు.

"ప్రతివాళ్ళ జాతకంలోనూ కొన్నేళ్లకొకసారి కలిసి వచ్చే సమయమంటూ గ్రహాలన్నీ అనుకూలంగా ఉంటాయిట. ఆ టైములో మనం సరైన డెసిషన్ తీసుకోకపోతే మళ్లీ కొన్నేళ్లవరకూ అలాగ గ్రహాలన్నీ అనుకూలపడవుట. ఇదివరకు మనం మూర్ఖంగా మంచి సంబంధాలన్నింటికీ వంకలు పెట్టేం చూడండి. అదిగో ఆ టైమునే మనం పొగరుగా వదిలేసుకున్నాం. ఇప్పుడూ మళ్లీ అలాంటి టైము వచ్చిందిట. అప్పుడు మనం చేసినట్టే ఇప్పుడు అది అన్నింటికీ వంకలు పెడుతోంది. నాకేవిటో ఈ టైము కూడా దాటిపోతుందేమోనని భయంగా ఉందండీ. అందులోనూ ఇప్పుడు వచ్చిన సంబంధం ఎంత అనుకూలంగా ఉంది? అన్నీ చక్కగా సరిపోయాయి. వాళ్ళు కూడా చాలా మంచివాళ్ళని విన్నాను" బేలగా అంది యశోద.

మూర్తి ధైర్యం చెప్పాడు. "ఉదయ గురించి నాకోటి అనిపిస్తోంది యశోదా"

"ఏంటండీ అది?" ఆతృతగా అడిగింది.

"హాయిగా జరిగిపోతున్న తనకి పెళ్ళిచేసుకుంటే ఎడ్జస్ట్ అవలేనేమోనని భయపడుతోందనుకుంటా. అది కప్పిపెట్టుకుందుకు పైకి ఇలా అందరికీ ఏదో ఒక వంక పెడుతోందనుకుంటా"

"అలాగైతే మరింక పెళ్లే చేసుకోదంటారా?"

మూర్తి, యశోద ఇద్దరూ ఏం చెయ్యాలో తెలీక అలా కూర్చుండిపోయారు.

ఆలోచిస్తుంటే యశోద యధలాపంగా అన్న ఒక మాట మూర్తికి నచ్చింది.

తను ఒంటరిగా ఉండిపోకుండా తోడు మరొకరు కావాలన్న నిజాన్ని ఉదయ బాగా తెలుసుకోవాలి. ఎల్లకాలం అమ్మానాన్నలు ఉండరనీ, తనకంటూ ఒక కుటుంబం, తన పిల్లలూ ఉండాలనీ తెలియాలి. అలాగ స్థిరపడాలంటే ఈ సమయం దాటిపోతే వయసు మించిపోతుంది. నలభైలకి దగ్గర పడ్డాక ఒంటరితనం బాధపెడితే అప్పుడు ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. ఆ విషయం ఈ కాలం పిల్లలకి తెలీటంలేదు.

తెలియచెప్పుదామనుకుంటున్న పెద్దల మాటలని వాళ్లు వినటంలేదు. పంచుకోడంలో ఉన్న ఆనందం, మరొకరితో కలిసి జీవించడంలో ఉన్న మాధుర్యం, ఒడిదుడుకులెదురైనప్పుడు ఒకరికొకరు అండగా ఉన్నారన్న ధైర్యం ఇవన్నీ ఎన్ని సంపదలకు సరితూగుతాయి?

వెంటనే అన్నాడు యశోదతో.

"ఈ పాయింటే గట్టిగా పట్టుకో యశోదా ఈ పాయింట్ మీదే నువ్వు ఉదయనేమైనా కాస్త దారికి తేగలవు"

మూర్తి చెప్పింది నిజమేననిపించింది యశోదకి కూడా. కానీ ఈ విషయాన్ని ఉదయకర్థమయేలా ఎలా చెప్పడం?

"పోనీ ఓ పనిచేద్దాం. మీరు రిక్వెస్ట్ ట్రాన్సఫర్ చేయించేసుకోండి. మనం దూరంగా ఉంటే ఇంకో మనిషి అవసరం దానికి తెలుస్తుందేమో"

కాస్త ఆలోచించాడు మూర్తి. "అలా లాభం లేదు. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం అది కన్ఫ్యూజ్డ్ మైండ్‌తో ఉంది. ఈ టైములో మనం దూరంగా ఉంటే ఎవరైనా తప్పుడు అభిప్రాయాలు చెపితే అటు మొగ్గే ఛాన్స్ ఉంది. అందుకని మనం ఈ సమయంలో దాన్ని అసలు వదలకూడదు. దానిలోపలి ఫ్రస్ట్రేషన్ పోడానికి మనం ఔట్‌లెట్‌గా ఉపయోగపడుతున్నాం. అది పోగొట్టొద్దు"

"మరింకెలాగ?"

"ఆలోచించు. మనం ఇక్కడే ఉండాలి. డబ్బును చూసుకుని తెచ్చుకున్న దాని అహంకారాన్ని పోగొట్టాలి. ఆలోచించు యశోదా అంతా దాని మంచికోసమే కదా. బంగారాన్ని వేడిచేసి, సమ్మెటదెబ్బ పడితేనే కానీ అందమైన ఆభరణం తయారవదు. బాగా ఆలోచించు" బాగా ఆలోచించింది యశోద.

అలా ఆలోచిస్తున్న యశోదకి ఎప్పటికీ నిద్రపట్టలేదు. ఎలా ఉదయని ఒప్పించాలా అన్న ఆలోచనతో పాటు ఒకవేళ ఉదయ తన మాటల్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోకుండా ఇలాగే పెళ్లి కాకుండా ఉండిపోతే తమ తర్వాత ఎక్కడ ఒంటరిదైపోతుందోనన్న భయం ఆమెని నిలువెల్లా వణికించేసింది. అదే విషయం పదే పదే ఆలోచించడం వల్ల ఆమె మనసు నలిగిపోయింది. నలిగిపోయిన మనసులో సన్నగా నొప్పి మొదలైంది. ఆ నొప్పి అలా అలా ఎక్కువకాసాగింది. మరింక తట్టుకోలేని స్థితిలో మూర్తిని నిద్రలేపింది.

పరిస్థితి గ్రహించిన మూర్తి హుటాహుటిన యశోదని హాస్పిటల్‌లో చేర్పించి వెంటనే చికిత్స అందేలా చూసాడు. ఒకరోజంతా డాక్టర్లు ఏమీ చెప్పలేమన్నారు.

తన తిక్క మాటల వల్ల అమ్మ ఇలా ప్రాణం మీదకి తెచ్చుకుందేమోనన్న అపరాధ భావన ఉదయ మనసులో ప్రవేశించింది.

హాస్పిటల్‌లో తల్లి పరిస్థితి చూసి మూర్తి పడిన ఆవేదనని చూసిన ఉదయ ఆశ్చర్యపోయింది. పిచ్చివాడిలా డాక్టర్ల వెనకాల తిరిగాడు. బేలగా వేళ్లాడిపోయాడు. ఉదయని పట్టుకుని చిన్నపిల్లాడిలా ఏడ్చేసాడు.

అమ్మంటే నాన్నకింత ఇష్టమా. మరి ఎప్పుడూ అమ్మకి గులాబీలేనా తెచ్చినట్టు తనకి తెలీలేదే తనకి కావాల్సినది అధికారంతో చేయించుకోడం తప్పితే, ఎప్పుడూ ప్రేమగా మాట్లాడినట్టు కూడా తను గమనించలేదే

ఎట్టకేలకి డాక్టర్ల ప్రయత్నం ఫలించింది. యశోదకి గండం గడిచిందని తెలీగానే మూర్తీ, ఉదయ భగవంతునికి వేలవేల నమస్కారాలు చేసుకున్నారు. నాలుగు రోజులయ్యాక యశోదని ఐ.సి.యు నుంచి రూముకి షిఫ్ట్ చేసారు.

ఆ రోజే మళ్లీ ఆఫీస్‌కి వెళ్లిన ఉదయని విషయం అడిగి తెలుసుకున్న రజని ఓదార్పు మాటలు చెపుతూ "ఇంకొక్కసారి ఆలోచించవే. ఇలా నువ్వు సంబంధాలన్నీ తోసిపడేస్తుంటేనే మీ అమ్మగారికి పాపం బెంగతో అలా అయ్యిందేమో అయినా మొన్న మీ అమ్మగారు చెప్పిన సంబంధంలో నాకేమీ లోపం కనిపించలేదు. మరి నువ్వెందుకు వద్దన్నావో కాని"

ఆ సంగతే ఆలోచిస్తున్న ఉదయ "ఏమోనే హాయిగా ఉన్నాం కదా పెళ్లి చేసుకుంటే ఈ స్వేచ్ఛ ఉండదేమోనని అనిపిస్తోందే" అంది.

"ఎన్నాళ్లు ఉంటాం చెప్పు. అయినా మన అమ్మా, నాన్నలకన్నా మనం చాలా బెటర్ తెలుసా. ఇప్పటిక్కూడా లైఫ్‌లో సెటిలవకపోతే రేప్పొద్దున్న మనం మన పిల్లలకి అమ్మా, నాన్నల్లా అనిపించం. తాతా, మామ్మల్లా అనిపిస్తాం. ఎప్పటికీ ఇలాగే ఉంటామంటావా ఆ రమని చూడు అప్పుడే జుట్టు అక్కడక్కడ తెల్లబడుతోంది కూడానూ"

ఉన్న నిజాన్ని అంత తేటతెల్లంగా చెపుతున్న రజని మాటలు ఉదయని ఇంకా ఇంకా ఆలోచింపచేసాయి. ఈ రొటీన్ జీవితం నుంచి కాస్త మార్పు కావాలని ఉదయక్కూడా ఇప్పుడిప్పుడే అనిపిస్తోంది. తనమీద తనకి నమ్మకం ఉన్నప్పుడు అమ్మ అన్నట్టు రేపేదో చెడుగానే జరుగుతుందని ఎందుకనుకోవాలి? ఆలోచనలో పడింది ఉదయ.

సాయంత్రం ఆరయింది. ఉదయ ఆఫీస్ నుంచి తిన్నగా హాస్పిటల్‌కే వచ్చింది.

ఉదయ వచ్చేసరికి మూర్తి యశోద బెడ్ పక్కన కూర్చుని జాగ్రత్తగా ఆమె చేత జ్యూస్ తాగిస్తున్నాడు. తండ్రి మొహం అలా చూస్తూండిపోయింది ఉదయ. భార్యపట్ల తనకు ఉన్న అనురాగాన్నీ, ఆప్యాయతనీ ఆ పండ్లరసంలో కలిపి తాగిస్తున్నా అన్నంతగా తాదాత్మ్యతతో ఆ జ్యూస్ తాగించి, పక్కనే ఉన్న నేప్కిన్ తీసుకుని, కాస్త గట్టిగా తుడిస్తే నొప్పి పెడుతుందేమోనన్నట్టు అతి సున్నితంగా యశోద పెదవుల్ని నేప్కిన్‌తో అద్దుతున్నాడు మూర్తి.

"అమ్మంటే నాన్నకింత ఇష్టమా. "కొత్త విషయమేదో తెలిసినట్టైంది ఉదయకి.

చిత్తరువులా నిలబడిపోయిన ఉదయని చూసి నవ్వాడు మూర్తి. తండ్రి దగ్గరున్న చనువు ఉదయని ప్రశ్న అడగకుండా ఆపలేకపోయింది.

"నాన్నా, అమ్మంటే నీకింత ఇష్టమైనప్పుడు ఇంట్లో ఎప్పుడూ అమ్మకిలా ఎందుకు చెయ్యలేదు?"

కూతురి ప్రశ్న విన్న ఆ తండ్రి ఉదయకి అర్థమయ్యేలా చెప్పే సమయం వచ్చిందనుకున్నాడు.

"రా తల్లీ కూర్చో ఈ రోజులు వేరు. ఆ రోజులు వేరు. భార్యాభర్తలకి ఒకరంటే ఒకరికి ఎంత ప్రేమాభిమానాలున్నా అవి ఆ రోజుల్లో పైకి చూపించుకునేవారు కాదు. ఇప్పటిలాగా పొద్దున్నే కాఫీ ఇస్తే థాంక్స్ చెప్పడం, ఇష్టంలేని పనిచేసి సారీలు చెప్పడం అప్పుడు తెలీవు. భార్యమీద అధికారం ఉందని భర్త అనుకునేవాడు, తనని ప్రేమగా చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత భర్తదేనని భార్య విశ్వసించేది. అలాగే అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూ వేరైనా కూడా "పిల్లలు" అనే బంధానికి మాత్రం వాళ్లిద్దరూ కట్టుబడి ఉండిపోయేవారు. అదే ఎదుటి మనిషిని బలహీనతలతో సహా అంగీకరించడమంటే సంవత్సరాల తరబడి ఒకరి గురించి ఒకరు ఆలోచించుకోడంతో ఒకరంటే మరొకరికి అభిమానం ఏర్పడిపోతుంది. అప్పుడు ఈ అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూ చాలా చిన్న విషయాలైపోతాయి. ఈ రోజుల్ని బట్టి చూస్తే మీమీ అభిప్రాయాలూ, అభిరుచులూ కలవలేదని అనుకుంటున్నారు తప్పితే అతి ముఖ్యమైన వివాహబంధానికి ప్రాధాన్యతనిచ్చి, ఒకరి అభిరుచిని మరొకరు గౌరవించుకోవచ్చుకదా"

తండ్రి ఏ ఉద్దేశ్యంతో ఇంత చెప్పాడో అర్థం చేసుకున్న ఉదయ మరో ప్రశ్న అడిగింది.

"అలా ఎలా కుదురుతుంది నాన్నా. నేను ఉద్యోగం చెయ్యాలనుకుంటాను. అతను వద్దంటాడు. అప్పుడెలాగ?"

"అవన్నీ పెళ్ళికి ముందే మాట్లాడుకుంటున్నారు కదా"

మూర్తి నవ్వాడు.

"మీరు కాగితం పులిని చూసి భయపడిపోతున్నారు. మీలో ఉన్న శక్తిని తెలుసుకోలేకపోతున్నారు"

"అంటే"

"అంటే మేము మిమ్మల్ని ఆర్థికంగా నిలబెట్టాము. అటువంటి పరిస్థితులొస్తే మీ వ్యక్తిత్వమే మిమ్మల్ని నిలబెడుతుంది. అంతేకానీ ఎప్పుడో ఏదో అవుతుందని బంగారంలాంటి జీవితాన్ని అనుమానాలతో పాడుచేసుకోవద్దు"

మూర్తి మళ్లీ ఇంకో మాట చెప్పాడు.

"చూడమ్మా ఇలా ఒకరికి ఒకరం అన్న భావం సహజమైన సన్నజాజుల పరిమళం లాంటిది. నేనిలా ఉంటాను. నువ్విలా ఉంటావు అని లెక్కలు వేసుకుని పెళ్లిళ్లు చేసుకోవడం కృత్రిమమైన సెంట్ లాంటిది. రెండింటిలో ఏదికావాలో తేల్చుకోవలసింది నువ్వే."

తండ్రి మాటల్లోని అర్థం తెలుసుకున్న ఉదయ నెమ్మదిగా తల్లి దగ్గరికి వెళ్లి యశోద చేతిని తన చేతిల్లోకి తీసుకుని నెమ్మదిగా "అమ్మా, నువ్వు ఇంటికొచ్చాక తొందరగా కోలుకుని ఆ "ఎస్. ఫాదర్" అబ్బాయి వాళ్లకి కబురంపమ్మా" అంది.

కూతురి మాటలు విన్న యశోద మనసు సంతోషంతో దూదిపింజెలా తేలిపోయింది.

Click here to share your comments on this story